

การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

สารนิพนธ์

ของ

ตริยาภรณ์ สำเลิศรัมย์

28 ก.ค. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

บทคัดย่อ
ของ
ศรียาภรณ์ สำเลิศรัมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
พฤษภาคม 2549

ตริยาภรณ์ สำเลิศรัมย์. (2549). การพัฒนาชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิศรา เจริญวานิช.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 85/85

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองกุ่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดการเรียนรู้มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ ดังนี้

ชุดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animal มีประสิทธิภาพ 88.00/87.67

ชุดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruit มีประสิทธิภาพ 88.67/85.33

ชุดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Place มีประสิทธิภาพ 85.33/86.33

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES ON
ENGLISH VOCABULARIES FOR THE SECOND LEVEL STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
TRIYAPORN SAMLERTRAM

Presented in the Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Technology
at Srinakharinwirot University
May 2006

Triyaporn Samlertram. (2006). The Development of Instructional Packages on English Vocabularies for the Second Level Students. Master's Project, M.Ed. (Educational Technology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Alisara Charuenvanich.

The purposes of this study were to develop the instructional packages on English vocabularies for second level (Prathom sukka 4) students and to find out its efficiency according to 85/85 criteria.

Sixty Prathom 4 students in the second semester of academic year 2005 of Khlongkum school was the sample group which selected by the multistage random sampling method. The data were analyzed by mean and percent.

The study results revealed that the instructional packages had efficiency of 87.33/86.44 and had quality as evaluated by the content experts in "very good" level and by the educational of technology experts in "good" level.

The findings were as follows :

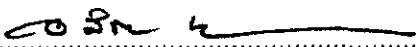
The efficiency of the instructional package 1 on Animal was 88.00/87.67.

The efficiency of the instructional package 2 on Fruit was 88.67/85.33.

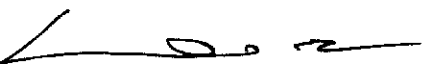
The efficiency of the instructional package 3 on Place was 85.33/86.33.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ของ ดริยาภรณ์ ลำเลิศรัมย์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

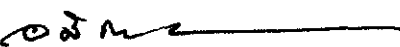
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

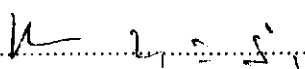

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อสิศรา เจริญวานิช)

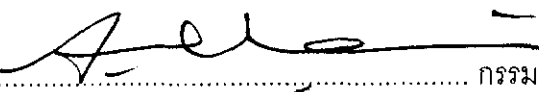
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณีย์ ลิกขามบัณฑิต)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อสิศรา เจริญวานิช)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญส่ง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุนานนท์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติศรา เจริญวานิช อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญส่ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุณานนท์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ซึ่งกรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์ด้วยดีมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อัจฉรา จันทร์ลาบุรณ์ นักวิชาการศึกษา 7 ว หัวหน้ากลุ่มเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี อาจารย์ทองทิพย์ เสรีพงษ์ นักวิชาการช่างศิลป์ 6 ว และอาจารย์กัณต์รี โสตะจินดา นักวิชาการศึกษา 6 ว กลุ่มเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ไพรินทร์ พละชัย อาจารย์พรพรรณ จ्ञานศิลป์ อาจารย์สิริลักษณ์ บุรณะสุบรรณ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณะครูโรงเรียนโรงเรียนคลองกุ่ม ที่กรุณาเอื้อเฟื้อช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ ขอขอบใจนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา และทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด ให้การศึกษา ให้ทุนทรัพย์ คอยให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษาแนะนำ และที่สำคัญ กำลังใจ จนทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ตามวัตถุประสงค์ และประสบความสำเร็จในที่สุด และเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการศึกษา ภาคพิเศษ รุ่นที่ 13 ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือมา โดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ตริยาภรณ์ สำเลิศรัมย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากร.....	5
กลุ่มตัวอย่าง.....	5
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้.....	7
1.1 ความหมายของชุดการเรียนรู้.....	7
1.2 ประเภทของชุดการเรียนรู้.....	9
1.3 หลักและทฤษฎีการผลิตชุดการเรียนรู้.....	11
1.4 องค์ประกอบของชุดการเรียนรู้.....	12
1.5 ขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้.....	14
1.6 คุณค่าของชุดการเรียนรู้.....	15
1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้.....	17
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	18
2.1 วัตถุประสงค์.....	18
2.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2.....	20
2.3 การจัดหลักสูตร.....	23
2.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์.....	25
3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์.....	25
3.2 หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน.....	26
3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์.....	27
 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	 29
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
2. ระยะเวลาในการทดลอง.....	30
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	30
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	30
5. การดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้.....	33
6. สถิติที่ใช้ในการทดลอง.....	34
 4 ผลการวิจัย.....	 36
ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ของผู้เชี่ยวชาญ.....	 36
ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของ ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4).....	 39
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	 42
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	42
ความสำคัญของการวิจัย.....	42
ขอบเขตของการวิจัย.....	42
ประชากร.....	42
กลุ่มตัวอย่าง.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	44
อภิปรายผล.....	44
ข้อเสนอแนะ.....	45
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	45
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	46
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและ	
ด้านเทคโนโลยีการศึกษา.....	53
ภาคผนวก ข แบบประเมินชุดการเรียนรู้คำศัพท์	
วิชาภาษาอังกฤษ.....	55
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบฝึกหัดระหว่างเรียน.....	60
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	64
ภาคผนวก จ ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)	
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	68
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างคู่มือครู.....	70
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	81

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	36
2 ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา.....	38
3 ผลการทดลองหาแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ.....	40
4 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ.....	40
5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	69

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกปัจจุบันจัดได้ว่าเป็นโลกยุคใหม่ เป็นโลกของยุคข้อมูลข่าวสาร สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วโดยไม่จำกัดระยะเวลาและระยะทาง ประเทศต่าง ๆ มีความใกล้ชิดและต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญจัดให้มีการเรียนการสอนในสถานศึกษา และใช้ติดต่อสื่อสารกันแพร่หลายที่สุด

ในยุคแห่งความเจริญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีในยุคนี้ ทุกวันจะมีสารสนเทศจำนวนมากมหาศาลเข้ามาถึงประเทศไทย สารสนเทศเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่คนไทยจะต้องได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ และสามารถใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งข้อมูลและระบบสารสนเทศทั่วโลกได้(กรมวิชาการ.2539 : 1)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญ และปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยได้พยายามปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่วัยประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา โดยกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถจะติดต่อสื่อสารได้ สามารถรับและส่งสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โรงเรียนและสถาบันต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น เพราะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทย ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาและเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ (อุบล แคล้วกลาง. 2540 : 1)

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งที่ วก 1166/2544 เรื่องให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธิใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การ

สืบสวนทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต่างภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ

จากการศึกษาแนวการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 จะเห็นได้ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้รับการพัฒนาและปรับปรุงไปตามกระแสความต้องการของสังคม และตามพัฒนาการของวิทยาการเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษามาโดยตลอด เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพของความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลกเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
ช่วงชั้นที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
ช่วงชั้นที่ 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
ช่วงชั้นที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 153) ผลสรุปสำคัญที่พบจากการวิจัยก็คือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กไทย ยังคงเป็นปัญหาที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขทุกด้าน (ประนอม สุรัสวดี. 2537 : 12) แม้ในปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้เปลี่ยนไปจากอดีตมากก็ตาม แต่คนไทยเป็นจำนวนมากยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้ (เฉลิมพล ดาวเรือง. 2539 : 55) ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลสำคัญในการที่จะแสวงหาวิธีการหรือกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวครูเป็นสำคัญเพราะครูเป็นผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง หากนักเรียนมีใจรักในการเรียนตั้งแต่เริ่มเรียนย่อมจะเกิดความกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนทักษะต่างๆ และชวนขยายหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ต้องการจะรู้ในโอกาสต่อไปได้เอง (แสงทิศา ไชยยศ. 2539 : 45)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นมียุคประกอบหลายอย่าง เช่น ไวยากรณ์ กาล องค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีก็คือ “คำศัพท์” ถ้าใช้ผิดความหมายอาจทำให้ผิดพลาด ถ้านักเรียนรู้คำศัพท์มาก จำได้แม่นยำ และนำมาใช้ได้ถูกต้อง จะส่งผลให้มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ การสอนคำศัพท์ในสมัยโบราณนั้น ครูจะเขียนรายการคำศัพท์ลงบนกระดานดำพร้อมทั้งคำแปล และให้นักเรียนลอกลงสมุด จากนั้นครูอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำตามครู เป็นอันสิ้นสุดกระบวนการของการสอนคำศัพท์ ส่วนการทบทวนเป็นหน้าที่ของนักเรียนที่ต้องไปท่องเอง ซึ่งวิธีสอนเช่นนี้เป็นวิธีหนึ่งที่จะได้ผลสำหรับนักเรียนส่วนน้อยที่รักการเรียนภาษาอังกฤษ และขยันท่องศัพท์เท่านั้น วิธีการเช่นนี้ยังไม่สามารถใช้กับนักเรียนที่เรียนปานกลางหรือเรียนอ่อนได้ (ดวงเดือน แสงชัย. 2539 : 109)

ปัจจุบันได้มีการวิจัย และทดลองเกี่ยวกับการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลาย เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สำคัญ เช่น บทเรียนโมดูล บทเรียนโปรแกรม ศูนย์การเรียนรู้ วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และชุดการสอน เพราะนักการศึกษาเชื่อว่านวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาต่างก็ผ่านระบบการผลิตที่มีขั้นตอน และได้จัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญที่สุดคือนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเน้นบทบาทของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน

การเรียนการสอนจะได้ผลดี ครูจำเป็นจะต้องใช้สื่อต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การใช้ชุดการเรียนที่เป็นสื่อประสมจึงเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีคุณค่าทางการเรียนการสอนหลายประการ เพราะชุดการเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยแก้ปัญหาคำขาดแคลนครู ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนเป็นนามธรรม ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น (จวีวรรณ ศรีสังข์ทอง. 2541 : 3)

ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยได้ตามต้องการ แต่สื่อการสอนที่เหมาะสมในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ควรเป็นสื่อที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมที่น่าสนใจและตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาวิชา จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แนวทางที่น่าจะช่วยให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น มีสื่อใช้แทนครูที่ไม่มีประสบการณ์ทางวิชาภาษาอังกฤษ และครูที่ทำการสอนแทนครูที่ลา คือการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสื่อที่มีการเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้อย่างดีเป็นนวัตกรรมที่นำเอาสื่อการสอนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ โดยนำเอาการวิเคราะห์ระบบมาใช้จัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และวัยของผู้เรียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลาย ไว้เป็นชุด ๆ ในลักษณะของหรือกล่อง สิ่งที่บรรจุในของหรือกล่องของชุดการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือครู แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบที่ใช้ในการสอบที่ใช้ในการทดสอบประเมินผล สิ่งที่ได้ไว้ในชุดการเรียนรู้จะสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ต้องมีการตรวจเช็คทุกขั้นตอนและทุกอย่างต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้ในการสอนได้ทันทีโดยไม่มีข้อยุ่งยากอย่างใดกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากชุดการเรียนรู้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการอย่างดี จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ประหยัด จิระวรพงศ์. 2527 : 267)

และจากการที่ได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเขตบึงกุ่มพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับปัญหาที่กล่าวแล้วข้างต้น คือครูผู้สอนไม่ได้จบวิชาเอก/โทภาษาอังกฤษ ครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษมีหลายคน ส่วนใหญ่จะเป็นครูประจำชั้น และครูผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการสอน เนื่องจากมีหน้าที่สอนหลายวิชา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาชุดการเรียนรู้คำศัพท์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง Place, Animal, Fruit เนื่องจากคำศัพท์เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน และเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งนำไปสู่การสร้างความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระดับต้น และเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจนำไปพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 210 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 5 คน

การทดลองครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน จำนวน 25 คน

การทดลองครั้งที่ 3 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน จำนวน 30 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้ เป็นคำศัพท์จากหนังสือเรียน Super Kids เป็นหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหนังสือเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ "สนุกไปกับโลกของดิ๊กเตอร์ลีตา ระดับ 2 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4" จำนวน 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เรื่อง Animal

ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit

ชุดที่ 3 เรื่อง Place

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หมายถึง ชุดของสื่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจง คู่มือครู แผนการสอน สื่อประกอบการเรียน เช่น บัตรภาพ ใบความรู้ เทป เกม ประกอบการชุดการเรียนรู้ ปริศนาคำทาย แบบฝึกหัด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับครูใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

2. การพัฒนาชุดการเรียนรู้ หมายถึง การสร้างชุดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยนำชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนที่กำหนด และปรับปรุงแก้ไขจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ต้องไม่ต่ำกว่า 85/85 โดยที่

85 ตัวแรก หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากการทำแบบฝึกหัดในชุดการเรียนรู้ได้ร้อยละ 85 ของคะแนนเต็มจากแบบฝึกหัดทั้งหมด

85 ตัวหลัง หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้ได้ร้อยละ 85 ของคะแนนเต็มจากแบบทดสอบทั้งหมด

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความจำ ความเข้าใจในเนื้อหาการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังจากเรียนจากชุดการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของชุดการเรียนรู้
 - 1.2 ประเภทของชุดการเรียนรู้
 - 1.3 หลักและทฤษฎีการผลิตชุดการเรียนรู้
 - 1.4 องค์ประกอบของชุดการเรียนรู้
 - 1.5 ขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้
 - 1.6 ประโยชน์ของชุดการเรียนรู้
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 2.1 วัตถุประสงค์
 - 2.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2
 - 2.3 การจัดหลักสูตร
 - 2.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์
 - 3.2 หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำเสนอ
 - 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้

1.1 ความหมายของชุดการเรียนรู้

ชุดการสอน (Instruction Package) และชุดการเรียนรู้ (Learning Package)

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 174 – 175) ได้อธิบายถึงความแตกต่างของชุดการสอนกับชุดการเรียนรู้ว่า “ชุดการสอน” เป็นคำที่ใช้มาดั้งเดิม แต่การใช้คำว่าชุดการสอน ทำให้ครูเกิดแนวคิดว่าสื่อการเรียนรู้ทั้งหลายที่จัดรวบรวมไว้เพื่อให้ครูเป็นคนลงมือใช้ใช้นั้น ผู้ที่ทำการรวมก็คือครู ในปัจจุบันนักการศึกษาจึงหันมาใช้คำว่า “ชุดการเรียนรู้” เพื่อย้ำถึงแนวการสอนที่ยึดผู้เรียน

เป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดการเรียนการสอนกับชุดการเรียนว่า “ชุดการเรียน”

สำหรับความหมายของชุดการเรียน ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุนันท์ ปัทมาคม (2518 : 10) กล่าวว่า ชุดการเรียนสร้างขึ้นสำหรับหลักสูตรการศึกษา ต่อเนื่อง เป็นชุดของอุปกรณ์ในการเรียนด้วยตนเองซึ่งถูกสร้างขึ้นมาเป็นรายวิชาในหัวข้อต่าง ๆ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2524 : 6 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2521. ระบบสื่อการสอน. หน้า 5), ลัดดา สุขปรีดี (2523 : 29) และทบวงมหาวิทยาลัย (2524 : 249) กล่าวว่า ชุดการเรียนการสอน (Instruction Package หรือ Learning Package) เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง มีลักษณะเป็นสื่อผสม (Multi Media) ซึ่งครูนำมาใช้เป็นเครื่องชี้แนวทางและเครื่องมือในการสอน หรือผู้เรียนใช้เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือทั้งผู้เรียนและผู้สอนใช้ร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามจุดหมายในการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ในเนื้อหาวิชาหนึ่ง ๆ

วาสนา ขาวหา (2525 : 139) ได้กล่าวถึงชุดการเรียนว่า เป็นชุดการเรียนที่จัดเป็นโปรแกรมทางการเรียนสำหรับผู้เรียน เรียนด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจเป็นรายบุคคล เพื่อส่งเสริมความสามารถของแต่ละบุคคลให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนไปให้ถึงขีดสุดความสามารถโดยไม่เสียเวลาคอยคนอื่น

บุญเกื้อ ควรวาเวช (2530 : 66-67) ได้กล่าวถึงชุดการเรียนว่า ชุดการเรียนจัดว่าเป็นสื่อประสม (Multimedia) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้จัดไว้เป็นชุด ๆ บรรจุในของ กล่อง หรือ กระเป๋า ในการสร้างใช้วิธีระบบหลัก จึงทำให้มั่นใจได้ว่า ชุดการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้

ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ตนบรรจง (2531 : 181) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดการเรียนว่า ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ในชุดการเรียนนี้จะประกอบด้วยบัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรแบบฝึกหัด หรือบัตรงานพร้อมเฉลยแบบทดสอบพร้อมเฉลย ในชุดการเรียนการสอนนั้นจะมีสื่อการเรียนการสอนไว้พร้อม เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนเรื่องนั้น ๆ

แคปเฟอร์และแคปเฟอร์ (Kapfer, & Kapfer. 1972 : 3-10) ให้ความหมายของชุดการเรียนว่า เป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำที่ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุพฤติกรรมที่เป็นผลของการเรียนรู้ เนื้อหาที่นำมาสร้างชุดการเรียนนั้นได้มาจากขอบข่ายของความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเนื้อหาจะต้องตรงและชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียน

สมิท (Smith, 1973 : 24 – 25) ได้อธิบายเกี่ยวกับชุดการเรียนรู้ว่า เราจะต้องยอมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนข้ามขั้นชุดการเรียนรู้ในบางหน่วยได้ เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานความรู้หรือสอบได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และจะต้องยอมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสตรวจความก้าวหน้าของตนเองว่า ก่อนที่ครูจะวัดผลในการจัดกิจกรรมให้แก่แก่นักเรียนนั้นจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และหาวิธีการต่าง ให้แก่นักเรียนด้วย เพื่อที่จะให้การเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมาย

1. ใช้สื่อหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ทางการเรียนรู้
2. หาวิธีการหลาย ๆ รูปแบบ โดยมีจุดมุ่งหมายและขอบข่ายการหลายอย่าง เช่น อาจจะจัดให้เป็นไปตามขนาดของกลุ่ม และจะต้องหาวิธีการที่เหมาะสมเฉพาะแต่ละกลุ่มด้วย
3. แบ่งเนื้อหาออกเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย
4. จัดหากิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในบทเรียน

นอกจากนี้ สมิท ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า ชุดการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะต้องมีสิ่งดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น มีสีสันต่าง ๆ มีภาพประกอบตามความจำเป็น และรวบรวมสื่อและเรื่องราวต่าง ๆ ใส่ในกล่องเล็ก ๆ ที่เหมาะสม จะทำให้มีความสะดวกสบายในการเก็บรักษาและการนำเอามาใช้อีกด้วย

มัวร์ (Moore, 1974: 66 – 67) ได้พูดถึงการเรียนการสอนว่าเป็นการศึกษารายบุคคลที่เป็นระบบที่ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าประสงค์ในการเรียนต่อเนื่องกันไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้สื่อ และกิจกรรมหลายชนิดตามความเหมาะสม

จากการศึกษาความหมายในข้างต้นพอสรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการสอนที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิด และองค์ประกอบอื่นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และมีการนำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบในการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 ประเภทของชุดการเรียนรู้

ก่อนที่จะสร้างชุดการเรียนรู้ ผู้สร้างจะต้องศึกษาประเภทของชุดการเรียนรู้ก่อนว่าชุดการเรียนรู้แต่ละประเภคนั้นมีจุดมุ่งหมายในการใช้แตกต่างกันอย่างไร ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้แบ่งประเภท ของชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 118 – 119) ได้จำแนกประเภทของชุดการเรียนการสอนและแนวคิดในการผลิตชุดการเรียนการสอนออกเป็นชุด และประเภทใหญ่ ๆ 4 ประเภท คือ

1. ชุดการเรียนการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น โดยกำหนดกิจกรรม และสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย บางครั้งจึงเรียกว่า “ชุดการเรียนการสอนสำหรับครู” ชุดการเรียนการสอนนี้จะมีเนื้อหา

วิชาเพียงหน่วยเดียว และใช้กับผู้เรียนทั้งชั้น โดยแบ่งหัวข้อที่จะบรรยายและกิจกรรมไว้ตามลำดับชั้น ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน และเพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้น้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ชุดการเรียนการสอน ประกอบการบรรยายนี้นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา สื่อการสอนที่ใช้ อาจเป็นแผ่นคำสอน แผนภูมิ รูปภาพ ภาพยนตร์โทรทัศน์ หรือกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น สื่อการสอน ชุดการเรียนการสอนมักจะบรรจุในกล่องที่มีขนาดเหมาะสม แต่ถ้าเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาแพง หรือขนาดเล็ก หรือใหญ่เกินไป ตลอดจนเสียหายง่าย หรือเป็นสิ่งมีชีวิตก็จะไม่บรรจุในกล่อง แต่จะกำหนดไว้ในคู่มือครู เพื่อจัดเตรียมก่อนสอน

2. ชุดการเรียนการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยาย เป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ ผู้เรียนชุดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มอาจจัดเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุดการเรียนการสอนแต่ละชุดประกอบด้วยชุดการสอนย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์มีชื่อหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งจัดไว้ในรูปสื่อประสม อาจใช้สื่อรายบุคคล หรือทั้งกลุ่มใช้ร่วมกันก็ได้ ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้หากมีปัญหาก็สามารถซักถามครูได้เสมอ เมื่อจบการเรียนรู้ในแต่ละศูนย์แล้ว ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนเสริมก็สามารถศึกษาได้จากศูนย์สำรองที่จัดเตรียมไว้โดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น

3. ชุดการเรียนการสอนรายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่จัดไว้ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามคำแนะนำที่ระบุไว้ แต่อาจมีการปรึกษากันระหว่างเรียนได้ และเมื่อสงสัยไม่เข้าใจ บทเรียนตอนไหนสามารถได้ถามครูได้ การเรียนจากชุดการเรียนการสอนรายบุคคลนี้ นิยมใช้ห้องเรียนที่มีลักษณะพิเศษแบ่งเป็นสัดส่วนสำหรับผู้เรียนแต่ละคนซึ่งเรียกว่า "ห้องเรียนรายบุคคล" ชุดการเรียนการสอนรายบุคคลนี้นักเรียนอาจนำไปเรียนที่บ้านได้ด้วยโดยมีผู้ปกครองหรือบุคลากรอื่นคอยให้ความช่วยเหลือ ชุดการเรียนการสอนรายบุคคลนี้เน้นหน่วยการสอนย่อย จึงนิยมเรียกว่า บทเรียนโมดูล (Instructional Module)

4. ชุดการเรียนการสอนทางไกล เป็นชุดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่น ต่างเวลา มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาด่วนตนเอง โดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา เช่น ชุดการเรียนการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นต้น

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 61) ได้จำแนกประเภทของชุดการเรียนไว้ 2 ประเภท คือ

1. ชุดการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เช่น ในวิธีการของศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) หรือบทเรียนโมดูลเมื่อออกแบบให้ใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีเรียน

2. ชุดการเรียนรู้รายบุคคล ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำพัง เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของผู้เรียน และความก้าวหน้าในการเรียนตามความสามารถในเวลาที่แตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถทดสอบเพื่อทราบผลความก้าวหน้าของตนเองได้ตลอดเวลา และตรวจคำตอบได้ทันที

1.3 หลักและทฤษฎีการผลิตชุดการเรียนรู้

ชัยยง พรหมวงศ์ (2523 : 119) ได้กล่าวถึงแนวความคิดที่มาจากจิตวิทยาการเรียนการสอน ซึ่งนำมาสู่การผลิตชุดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. เพื่อยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยการให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. มีสื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่ช่วยในการเรียนของนักเรียน เพื่อช่วยการสอนของครู
4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เปลี่ยนไป เปลี่ยนจากครูเป็นผู้นำ เป็น

ผู้มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก

เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต (2528 : 292) ได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้ เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถปั้นผู้เรียนให้เป็นพิมพ์เดียวกันได้ ในช่วงเวลาที่เท่าเทียมกันเพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีทางของเขา และใช้เวลาเรียนในเรื่องหนึ่ง ๆ ที่แตกต่างกันไป ความแตกต่างเหล่านี้มีความแตกต่างในด้านความสามารถ (Ability) สติปัญญา (Intelligence) ความต้องการ (Need) ความสนใจ (Interest) ร่างกาย (Physical) อารมณ์ (Emotion) สังคม (Social) ด้วยเหตุผลที่คนเรามีความแตกต่างกันดังกล่าว ผู้สร้างชุดการเรียนรู้จึงพยายามที่จะหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุด ในการที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดนั้น ๆ ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุดวิธีหนึ่งก็คือ การจัดการสอนรายบุคคล หรือการจัดการสอนตามเอกัตภาพ หรือการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนแต่เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างของแต่ละคน

2. การนำมาสื่อประสมมาใช้ (Multi - Media Approach) เป็นการนำเอาสื่อการสอนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างมีระบบ ความพยายามอันนี้ก็เพื่อเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนจากเดิมที่เคยยึดครูเป็นแหล่งให้ความรู้หลักมาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อประเภทต่าง ๆ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้

3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง

3.2 ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิดได้ทันที

3.3 มีการเสริมแรง คือ ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจ ดีใจที่ตนเองทำได้อีกต้อง เป็นการให้กำลังใจที่จะเรียนต่อไป ถ้าตนเองทำไม่ถูกต้องจะได้ทราบว่าที่ถูกต้องนั้นคืออะไร จะได้ไตร่ตรองพิจารณา ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความท้อถอย หรือสิ้นหวังในการเรียน เพราะเขามีโอกาสที่จะสำเร็จได้เหมือนคนอื่น

3.4 เรียนรู้ไปทีละขั้นตอน ตามความสามารถ และความสนใจของตนเอง

4. การใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ (Systems Analysis) โดยจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และวัยของผู้เรียน ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดไว้ในชุดการเรียนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบ มีการตรวจเช็คทุกขั้นตอนและทุกอย่างจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอย่างดีมีการทดลองพัฒนาปรับปรุง จนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้จึงจะนำออกใช้

การสร้างชุดการเรียนจะยึดหลักการดำเนินการตามหลักจิตวิทยาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้เด็กได้เรียนตามความสามารถจากง่ายไปหายาก นักเรียนได้รู้ผลการกระทำของตนเอง รู้ความสนใจด้วยสื่อต่าง ๆ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งชุดการเรียนน่าจะนำมาใช้เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 องค์ประกอบของชุดการเรียน

ในการสร้างชุดการเรียน เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้สร้างจะต้องศึกษาถึงองค์ประกอบของชุดการเรียนว่ามีองค์ประกอบหลักอะไรบ้าง เพื่อจะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดการเรียนที่จะสร้างขึ้น ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการเรียนไว้ดังนี้

คาร์ดาเรลลี (Cadarelli. 1973 : 150) ได้กำหนดโครงสร้างของชุดการเรียนประกอบด้วย

1. หัวข้อ (Topic)
2. หัวข้อย่อย (Subtopic)
3. จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล (Rational)
4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)
5. การสอบก่อนเรียน (Pretest)
6. กิจกรรมและการประเมินตนเอง (Activities and Self-evaluation)

7. การทดสอบย่อย (Quiz , Formative Test)
8. การทดสอบขั้นสุดท้าย (Posttest , Summative Evaluation)

ดวน (Duane. 1973 : 169) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการเรียนมี 6 ประการ คือ

1. มีจุดมุ่งหมายและเนื้อหา
2. บรรยายเนื้อหา
3. มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. มีกิจกรรมให้เลือกเรียน
5. มีกิจกรรมที่ส่งเสริมเจตคติ
6. มีเครื่องมือวัดผลก่อนการเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

ลัดดา สุขปรีดี (2523 : 32) กล่าวว่า ชุดการเรียนชุดการเรียนประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ

ดังนี้

1. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของบทเรียน
2. ข้อทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย 2 อย่าง คือ วัดความรู้เดิมของผู้เรียนว่าเข้าใจบทเรียนได้หรือไม่ และวัดความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีความรู้เกี่ยวกับบทเรียนมากน้อยเพียงไร

3. บัตรแนะนำวิธีการเรียนด้วยตนเอง
4. สื่อการเรียน
5. ข้อทดสอบหลังเรียน

กิดานันท์ มลิทอง (2531 : 181) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบชุดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. คู่มือ สำหรับผู้สอนในการใช้ชุดการเรียนการสอน และสำหรับผู้เรียนใช้ชุดการเรียนการสอน
2. คำสั่ง เพื่อกำหนดแนวทางในการเรียน
3. เนื้อหา สารบทเรียน จะจัดอยู่ในรูปของสื่อต่าง ๆ เช่น สไลด์ เทป ฯลฯ
4. กิจกรรมการเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำรายงานหรือค้นคว้าต่อจากที่เรียนไปแล้ว

5. การประเมินผล เป็นแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทเรียนนั้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 120) ได้จำแนกส่วนประกอบของชุดการเรียนไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือครูสำหรับครูใช้ชุดการเรียนและ/หรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดการเรียน
2. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อการเรียนแบบประสม และกิจกรรม การเรียนการสอนแบบกลุ่ม และรายบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3. คำสั่ง หรือการมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานให้นักเรียน

4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงานการค้นคว้า และผลของการเรียนรู้ในรูปของแบบสอบต่าง ๆ

จากการที่มีผู้กำหนดองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ไว้หลายรูปแบบ ซึ่งมีลักษณะ คล้ายคลึงกัน นักการศึกษาบางท่านได้รวมหัวข้อย่อยไว้ด้วยกัน บางท่านเพิ่มองค์ประกอบบางส่วน เข้าไป ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์รูปแบบองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ ดังนี้

1. คำชี้แจง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. เนื้อหา
4. กิจกรรม
5. ประเมินผล
6. แบบฝึกทักษะหรือใบงาน

1.5 ขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้

ก่อนที่ผู้สร้างจะลงมือสร้างชุดการเรียนรู้ ผู้สร้างจะต้องรู้หลักการสร้างชุดการเรียนรู้ว่า จะต้องมีการดำเนินการอย่างไร และได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอหลักในการสร้างชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เลวิส (Lewis. 1968 :329 – 330) ได้อธิบายถึงการสร้างชุดการสอนหรือชุดการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรนั้น จะต้องทำตามขั้นตอน ดังนี้

1. จะต้องยึดมั่นในจุดมุ่งหมายของการศึกษา
2. กำหนดเป้าหมายเฉพาะของการเรียนรู้
3. จัดสภาพห้องเรียนและกิจกรรมที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้บรรลุ

จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ชียยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 123) และ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 99 – 200) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นในการจัดทำชุดการสอนไว้ดังนี้

การผลิตชุดการสอน แบ่งออกเป็นขั้นตอนสำคัญ 10 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ กำหนดเป็นหมวดวิชา
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง ในการสอนแต่ละหน่วย ควรแบ่งประสบการณ์ออกเป็น

4-6 หัวเรื่อง

4. กำหนดมโนทัศน์ และหลักการให้สอดคล้องกับหน่วย และหัวเรื่องโดยสรุป รวมแนวคิดสาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางกำหนดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

4. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยคิดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วจึงเขียนเป็นเชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะ เป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน "กิจกรรมการเรียนรู้" หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เล่นเกม ฯลฯ

7. กำหนดแบบประเมินผล ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้ แบบทดสอบอิงเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยน พฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการเรียนรู้

9. การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการเรียนรู้ที่ สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอนตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจตั้งเป็น 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็น ความจำและไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะโดยคำนึงถึงหลักที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดการเรียนรู้ ชุดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภท และระดับการศึกษาโดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้ เดิมของผู้เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที)

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ขึ้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นสอน) ผู้สอนบรรยายโดยมี สื่อประกอบหรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น การบ้าน ฯลฯ

10.4 ขึ้นสรุปการสอน เพื่อสรุปมโนทัศน์ และหลักการที่สำคัญ ของหน่วยสอน

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป แล้วว่าผู้เรียนมีพัฒนาการมากขึ้นเพียงไร

หลักในการสร้างชุดการเรียนรู้ ได้มีผู้เสนอไว้หลายแนวทาง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ยึดแนวการสร้างชุดการเรียนรู้ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ไชยยศ เรืองสุวรรณ เพื่อให้เหมาะสมกับ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.6 คุณค่าของชุดการเรียนรู้

การใช้ชุดการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนนั้น มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 174) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู ลดบทบาทในการบอกของครู
2. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะสื่อประสม(Multi Media) ที่ได้จัดไว้ในระบบเป็นการแปรเปลี่ยนกิจกรรมและช่วยรักษาระดับความสนใจของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง ทำให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ พิจารณาข้อมูล ฝึกความรับผิดชอบและการตัดสินใจ
5. เป็นแหล่งความรู้ที่ทันสมัย และคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้
6. ช่วยจัดปัญหาการขาดครู เพราะนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ทุกเวลา และไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะในโรงเรียน

วาสนา ขาวหา (2525 : 139 – 140) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ไว้ว่า

1. นักเรียนสามารถเรียนได้ตามลำดับเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล โดยไม่ต้องอาศัยครูผู้สอนและเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียนในอัตราความเร็วของแต่ละคนโดยไม่ต้องกังวลว่าจะตามเพื่อนไม่ทัน หรือต้องเสียเวลาคอยเพื่อน
2. นักเรียนสามารถนำไปเรียนที่ใดก็ได้ตามความสะดวก
3. แก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้เป็นบางโอกาส อาจใช้ชุดการเรียนนี้กับนักเรียนเนื่องจากครูไม่เพียงพอ หรือมีความจำเป็นมาสอนแทนไม่ได้
4. ฝึกนักเรียนให้เรียนรู้ โดยการกระทำที่นอกเหนือไปจากสถานการณ์ในชั้นเรียนปกติที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เป็นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างกว้างขวาง และเป็นกระบวนการบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าเนื้อหา

ธีรศักดิ์ แสงสัมฤทธิ์ (2531 : 25) สรุปประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล คือผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาที่ต้องการเรียน และก้าวหน้าไปตามความสามารถของตนเรื่อย ๆ
2. รักษามาตรฐานของการเรียนรู้ เพราะผู้ที่เรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองจะได้รับความรู้ในมาตรฐานเดียวกัน ผิดกับการเรียนกับครูที่ต่างคนต่างสอน

3. ประหยัดทั้งเวลาและเงิน เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้เองโดยไม่ต้องมาเรียนในห้องเรียน และไม่ต้องเรียนซ้ำในเรื่องที่ตนรู้แล้ว ชุดการเรียนด้วยตนเองสามารถใช้ได้เรื่อย ๆ

แฮริสเบอร์เกอร์ (Harrisberger, 1973 :201 – 205) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการเรียนว่า

1. ผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเลขดูก่อนว่า มีความสามารถอยู่ในระดับไหน หลังจากนั้นก็จะเริ่มต้นเรียนในสิ่งที่เขาไม่รู้ ทำให้ไม่ต้องเสียเวลากลับมาเรียนในสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้ว
2. ผู้เรียนสามารถจะนำบทเรียนไปเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพอใจ โดยไม่จำกัด
3. เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเองได้ทันทีเวลาไหนก็ได้ และได้ทราบผลการเรียนของตนเองทันทีเช่นกัน
4. ผู้เรียนจะมีโอกาสได้พบปะหารือกับผู้สอนมากขึ้น เพราะผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ครูก็มีเวลาให้คำปรึกษากับผู้มีปัญหาในขณะที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนจะได้รับเกรดอะไรขึ้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเอง

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

ลัดดา แต้มพิมาย (2533) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บรรจง แก้ววิเศษกุล (2533 : 47 – 48) ได้สร้างชุดการเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะการหาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบหลังการใช้ชุดการเรียนการสอนแต่ละชุดสูงกว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องด้านทักษะการหารของแต่ละคนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นันทิยา จิตภิรมย์ (2532 : 47 – 48) ได้ทำการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนที่ใช้สอนเรื่องพหุนาม ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน ซึ่งเป็นเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนการสอน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพทางการเรียนเรื่องพหุนามของนักเรียนในกลุ่มทดลองกับนักเรียนในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาทีณี อีระตระกูล (2534 : 73 – 79) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในการสอนซ่อมเสริม จุดบกพร่องในเรื่องเวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการสอนซ่อมเสริมกับการสอนซ่อมเสริมปกติ จากผลการทดลองพบว่าผลการสอนด้วยชุดการสอนซ่อมเสริมสูงกว่าการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุชลดา สองแสง (2540 : 73) ได้ทำการวิจัยการสร้างชุดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การบวก การลบ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองภายหลังได้รับการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

เอ็ดเวิร์ด (Edward. 1975 : 43) ได้กล่าวถึงการวิจัยของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ทำการเปรียบเทียบผลการเรียนในเรื่อง "ประสบการณ์ในการสอนแบบจุลภาพ" โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองและได้รับคำแนะนำจากครู กับการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีผู้แนะนำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยจำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มละ 25 คน ผลการทดลอง ปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการเรียนด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้แนะนำ ถ้าชุดการเรียนนั้นได้สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามกระบวนการแล้ว ผู้เรียนจะสามารถเรียนด้วยตนเองได้ผลดีเช่นกัน

บรอว์เลย์ (Browley. 1975 : 4260) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพการใช้ชุดการเรียนแบบสื่อประสม สอนเรื่องการบอกเวลากับเด็กที่เรียนช้า กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มเด็กที่เรียนช้า โดยการทดสอบเรื่อง Time Appreciation Test ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการเรียนบอกเวลาต่อเนื่องของ บรอว์เลย์ (Browley's Experimental Sequence on Time Telling) ซึ่งประกอบด้วยชุดอุปกรณ์และสื่อการสอน 12 ชุด ใช้เวลาสอน 15 วัน มีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้ชุดการเรียน

วิทเธียร์ (Whittier. 1993 : 216 – A) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของการเรียนแบบศูนย์การเรียน กับการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของเด็กชาย – หญิง พบว่า เด็กหญิงได้คะแนนการอ่านวิชาที่เป็นทักษะมากกว่าเด็กชาย แต่ความก้าวหน้าโดยรวมต่างกันเพียงเล็กน้อย ประสิทธิภาพของการใช้ชุดการเรียนแบบกิจกรรมกับการสอนของครูโดยตรง ในการสอนพิมพ์ดีดที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน สหรัฐอเมริกา โดยทดลองกับผู้เรียนพิมพ์ดีดระดับกลาง ในมหาวิทยาลัยพบว่า การสอนโดยใช้ชุดการเรียนแบบมีกิจกรรมได้ผลดีกว่าการสอนแบบดั้งเดิม ทั้งในด้านความเที่ยงตรงและความเร็วในการพิมพ์

จากงานวิจัย สรุปได้ว่าการสอนด้วยชุดการเรียนเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียน

มีความรับผิดชอบ นักเรียนได้ศึกษาตามความสามารถของตนเอง มีอิสระในการคิดทำให้นักเรียนเกิดการค้นพบและสรุปหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดการเรียนรู้ขึ้นมาทำการวิจัย

2. หลักสูตรภาษาอังกฤษ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลป วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

2.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และเป็นกลยุทธในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

เรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ในสาระการเรียนรู้กลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับส่วนที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนนั้น สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้ให้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบ และพัฒนาศักยภาพของตนเอง เสริมสร้างทักษะชีวิต คุณลักษณะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวภาษา และผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น

4. มาตรฐานการเรียนรู้

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่มเพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดไว้เฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ที่เข้มข้นตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมได้

5. เวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง
ช่วงชั้นที่ 2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง
ช่วงชั้นที่ 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1000-1200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 5-6 ชั่วโมง
ช่วงชั้นที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 มีเวลาเรียนปีละไม่น้อยกว่า 1200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ช่วงชั้น	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา	
	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6)	ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3)	ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6)
	← การศึกษาภาคบังคับ →			
	← การศึกษาขั้นพื้นฐาน →			
กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม				
ภาษาไทย	●	●	●	●
คณิตศาสตร์	●	●	●	●
วิทยาศาสตร์	●	●	●	●
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	■	■	■	■
สุขศึกษาและพลศึกษา	■	■	■	■
ศิลปะ	■	■	■	■
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	■	■	■	■
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	▲	▲	▲	▲
เวลาเรียน	ประมาณปีละ 800-1000ชม.	ประมาณปีละ 800-1000ชม.	ประมาณปีละ 1000-1200ชม.	ไม่น้อยกว่าปี ละ 1200ชม.

หมายเหตุ

- สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา
- สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิดและการทำงาน
- ▲ กิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้้นอกจากสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และการพัฒนาตนตามศักยภาพ

ทั้งนี้นอกจากสถานศึกษาอาจจัดเวลาเรียน และกลุ่มสาระต่าง ๆ ได้ตามสภาพ

กลุ่มเป้าหมาย สำหรับการศึกษานอกระบบสามารถจัดเวลาเรียน และช่วงชั้นได้ตามระดับการศึกษา

2.3 การจัดหลักสูตร

ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และปีที่ 4-6 การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ หลักสูตรที่จัดขึ้นเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน เขียน คิดคำนวณ คณิตวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เน้นการบูรณาการอย่างสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว พัฒนาความสามารถ ทักษะพื้นฐานด้านการเรียนรู้

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน มุ่งปลูกฝังความรู้ ความสามารถและทักษะในวิทยาการและเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่านสามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้า

ของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณ์ญาณ

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน
และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การทำงานการประกอบ

อาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของแต่ละกลุ่มจะกำหนดไว้ในเอกสารประกอบหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสาระและมาตรฐานการ
เรียนรู้ช่วงชั้นของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับศัพท์

คำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า
หมายถึง กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความ
คิดเห็น เป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 853)

คำศัพท์ที่ใช้ในภาษาอังกฤษโดยทั่วไปนั้น จำแนก ครุครฐิต(2519 : 15) กล่าวว่า
หมายถึงคำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์
และคำกริยาวิเศษณ์ ไม่ใช่ศัพท์พวก Function Words หรือ Structural Words เพราะคำศัพท์
พวกนี้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายเปลี่ยนแปลงได้ตามคำศัพท์ที่แวดล้อมในประโยค

ศิริ แสงธนู (วรรณภาพ ศิลาขาว. 2538 ; อ้างอิงจาก ศิริ แสงธนู. 2521) ได้แบ่ง
ประเภทคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจ
บอกความหมายได้ โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น
dog, box, pen ฯลฯ

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในตัวเองแน่นอน (Function Words) หรือเรียกว่าคำกา
รยะ มีดังนี้ article, Preposition, Pronoun, etc. คำประเภทนี้ใช้มากกว่าคำประเภทอื่น ๆ สอน
แปลความหมายไม่ได้ผล ต้องให้สังเกตการใช้และฝึกใช้โครงสร้างต่าง ๆ จึงจะเกิดประโยชน์

และศิริ แสงธนู (วรรณพร ศิลาขาว. 2538 ; อ้างอิงจาก ศิริ แสงธนู. 2521) ยังได้แบ่งคำในภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. คำโดด (Simple Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยคำอิสระ (Free Morpheme) หนึ่งหน่วยคำจะต้องมีเสียงเน้นหนักในคำ เช่น house, copper, aspirin
2. คำซ้อน (Complex Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมาประกอบกันขึ้นเป็นคำใหม่ เช่น lover, hopelessness
3. คำประสม (Compound Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยอิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมาประกอบกันขึ้นเป็นคำใหม่ เช่น bedroom, bluebell
4. คำประสมซับซ้อน (Compound-Complex Word) คือ การนำเอาคำประสมมาประกอบกับหน่วยคำไม่อิสระ เช่น daydreamer forthrightness

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น คำว่า important, consist เป็นต้น สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง
2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกเพราะนักเรียนยังไม่จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ประเภทนี้

จากนิยามความหมายของคำศัพท์ และประเภทของคำศัพท์ สรุปได้ว่า คำศัพท์คือกลุ่มเสียงที่มีความหมาย แบ่งออกเป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่น แบ่งตามรูปคำหรือการนำไปใช้ เป็นต้น

3.2 หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน

วิลเลียม (William. 1965 : 176-187) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ได้กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์ว่า เนื่องจากภาษาต่างประเทศที่เรียนกันอยู่นี้เป็นการเรียนรู้จากตำรา ซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริงเหมือนกับภาษาแม่ จึงต้องมีการเลือกคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ

1. เลือกจากตัวอย่างที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยิน โดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ในการใช้มาแล้วคัดเลือกคำนั้นมาสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนจำได้มากกว่าคำที่ปรากฏน้อย
2. จำนวนตัวอย่างที่ปรากฏคำ ควรจะมาจากหนังสือหรือตำราหลาย ๆ เล่ม หลายสถานการณ์ จะทำให้ผู้เรียนมีความถี่นั้นมีความมากยิ่งขึ้น
3. คำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำแต่จำเป็นสำหรับสถานการณ์หนึ่ง ควรจะนำมาสอน ถึงแม้จะไม่เป็นคำที่ปรากฏบ่อย เช่น คำว่า Blackboard เป็นต้น

4. คำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมไปได้หลายความหมายหรือหลาย ๆ คำ คำที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำได้มากกว่าจะได้รับการพิจารณาเลือกก่อน

4. การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงคำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องคือ

5.1 คำศัพท์บางคำที่ได้รับการเลือก เพราะมีความเหมือนกับภาษาเดิมของผู้เรียน ทำให้จำได้ง่ายขึ้น

5.2 คำศัพท์บางคำสามารถเข้าใจความหมายได้ง่าย จึงควรเลือกคำที่มีความหมายที่ชัดเจน

5.3 การเลือกคำศัพท์ต้องคำนึงถึงความสั้นและสามารถจำได้ง่ายหรือออกเสียงได้ง่าย

5.4 คำศัพท์ที่มีรูปแบบ (Pattern) ที่สม่ำเสมอจะได้รับการเลือกมากกว่าคำที่มีรูปแบบที่ไม่แน่นอน

5.5 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้ว เมื่อมาผสมเป็นคำใหม่ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจ และการจำ

กล่าวสรุปคือ การเลือกคำศัพท์ที่นำมาสอนผู้เรียนนั้น ควรเป็นคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัว และเป็นศัพท์ที่ปรากฏบ่อย นอกจากนี้คำศัพท์ที่จะนำมาสอนนั้นต้องเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์

3.3.1 งานวิจัยในประเทศ

สมเกียรติ ขอบผล (2523) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกคำศัพท์ด้วยตนเอง และครูเลือกให้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโตนด อำเภอดุสิต มาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนศัพท์จากนักเรียนเลือกด้วยตนเอง และกลุ่มที่เรียนคำศัพท์จากครูเลือกให้ กลุ่มละ 25 คำ จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการออกเสียง และความหมายของคำศัพท์ ผลปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากการอ่านและความเข้าใจความหมาย จากคำศัพท์ที่นักเรียนเลือกด้วยตนเอง และกลุ่มที่ครูเลือกคำศัพท์ให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดารานี สุภรัตน์ (2527) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์จากบริบท และพจนานุกรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน คำศัพท์ที่ใช้ในการทดลองเป็นคำศัพท์ในบทที่ 9 ของหนังสือ Lado English Series หลังการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบในด้านความหมายของคำศัพท์ และการใช้คำศัพท์ในประโยค ผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนคำศัพท์จาก

บริบท และนักเรียนที่เรียนคำศัพท์จากพจนานุกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เอิร์ช (Hirsch, 1981) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำศัพท์ 2 วิธี โดยวิธีแรกเน้นครูเป็นผู้เลือก คำ มีแผนการสอน และทำการทดสอบก่อนสอน วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไป ซึ่งมี แบบฝึกหัดและมีการทดสอบหลังสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธีทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกด คำศัพท์ของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มอร์ส (Morse, 1982) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์โดยวิธีฟัง พูด กับวิธี ปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ 11 และระดับ 12 จำนวน 66 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยวิธีฟัง พูด กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีปกติ จะสอนคำศัพท์สัปดาห์ละ 10 คำ สอนเป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมคำศัพท์ทั้งสิ้น 40 คำ หลังจากนั้น อีก 4 สัปดาห์จึงทำการทดสอบเพื่อวัดความคงทนในการจำศัพท์ ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคงทนในการเรียนคำศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียน 73% ชอบที่จะเรียนโดยวิธีสอนแบบฟัง พูด มากกว่าวิธีสอนปกติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ พบว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการ เรียนภาษา มีความสัมพันธ์และเป็นพื้นฐานของทักษะทั้ง 4 ด้าน การอ่าน ฟัง พูด เขียน และถ้า ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากพอเกี่ยวกับวัยของตน สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง ผู้เรียนก็จะ เข้าใจความหมายในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า ชุดการสอนช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นการช่วยลดภาระของ ครูผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เป็นระบบ และยัง สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ในด้านของผู้เรียนนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์ซึ่งจะพัฒนา ตามหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอนวิชา ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
5. การดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองกุ่ม สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 210 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองกุ่มสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สุ่มนักเรียนจำนวน 3 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 6 ห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียนที่ 1,2,3 ตามลำดับ ด้วยวิธีการจับสลาก
2. สุ่มนักเรียนจากห้องเรียนที่ 1 มาจำนวน 5 คน เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 1
3. สุ่มนักเรียนจากห้องเรียนที่ 2 มาจำนวน 25 คน และแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยวิธีจับสลาก เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
4. สุ่มนักเรียนจากห้องเรียนที่ 3 มาจำนวน 30 คน และแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยวิธีจับสลาก เพื่อใช้ในการทดลองครั้งที่ 3

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งชุดการเรียนรู้มีทั้งหมด 3 ชุด คือ Animal, Fruit, Place ดำเนินการทดลองวันละ 1 ชุด ชุดละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 3 วัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

3.1 ชุดการเรียนรู้

ชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ชุดคือ

ชุดที่ 1 เรื่อง Animal เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง

ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit ผลไม้มีประโยชน์และอร่อยจัง

ชุดที่ 3 เรื่อง Place เรียนรู้เรื่องสถานที่ต่าง ๆ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ชุดละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ

3.3 แบบประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา โดยแบบประเมินดังกล่าวมีรายการประเมินที่เป็น Rating Scale 5 ระดับ ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับ ความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ความเหมาะสมทางด้านสื่อ ความเหมาะสมทางด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และความเหมาะสมทางการประเมินผล

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

4.1 การสร้างชุดการเรียนรู้

ในการสร้างชุดการเรียนรู้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียน และหนังสืออ่านประกอบที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรใหม่พุทธศักราช 2544 สำหรับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

2. ศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างชุดการเรียนรู้ และการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากผู้เชี่ยวชาญ

3. สร้างชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยจำนวนคำศัพท์จากบทเรียนที่นักเรียนสนใจ และพบได้ในชีวิตประจำวัน ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Animal มีคำศัพท์ 10 คำ

ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit มีคำศัพท์ 10 คำ

ชุดที่ 3 เรื่อง Place มีคำศัพท์ 10 คำ

4. ชุดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นประกอบด้วย

4.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้ แผนการสอน และสิ่งที่ครูต้องเตรียม แบบฝึกหัดระหว่างเรียน/เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/เฉลย

4.2 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนและสื่อที่นำมาใช้

ชุดที่ 1 เรื่อง Animal เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง ประกอบด้วย

- สมุดภาพสัตว์ต่าง ๆ พร้อมคำศัพท์
- วิซีดีเกี่ยวกับสัตว์
- ภาพต่อ (jigsaw)

ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit ผลไม้มีประโยชน์และอร่อยจัง ประกอบด้วย

- สมุดภาพผลไม้ต่าง ๆ
- วิซีดีเกี่ยวกับผลไม้
- ภาพต่อ (jigsaw)

ชุดที่ 3 เรื่อง Place เรียนรู้เรื่องสถานที่ต่าง ๆ ประกอบด้วย

- สมุดภาพสถานที่ต่าง ๆ
- วิซีดีเกี่ยวกับสถานที่
- ภาพต่อ (jigsaw)

5. สร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ชุด

ชุดที่ 1 เรื่อง Animal จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit จำนวน 10 ข้อ

ชุดที่ 3 เรื่อง Place จำนวน 10 ข้อ

6. นำชุดการเรียนรู้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและนำไปปรับปรุงแก้ไข

7. นำชุดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบในด้านเทคโนโลยีการศึกษา เนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในชุดการเรียนรู้ รวมทั้งความเหมาะสมทางการประเมินผล

8. นำข้อมูลที่เป็นข้อบกพร่องจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงชุดการเรียนรู้

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรใหม่พุทธศักราช 2544 สำหรับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

2. วิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่บทเรียนกำหนด

3. ศึกษาหลักการวัดผล และประเมินผลการศึกษา ตลอดจนหลักการเขียนแบบทดสอบ

4. สร้างแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 20 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยเรียนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษเดียวกันนี้มาแล้ว จำนวน 50 คน หลังจากนั้นตรวจให้คะแนน โดยวิธีการให้คะแนนข้อที่ตอบถูกเป็น 1 ข้อ ที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

6. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบแบบเทคนิค 27% ของ จุง เทห์ ฟาน

7. เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson

8. เลือกข้อสอบไว้ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ ใช้สำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 1 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชุดที่	จำนวนข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1	10	0.56-0.80	0.43-0.79	0.83
2	10	0.54-0.80	0.36-0.79	0.77
3	10	0.62-0.80	0.43-0.79	0.77
รวม	30	0.54-0.80	0.36-0.79	0.78

4.3 การสร้าง แบบประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ในการสร้างแบบประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. พิจารณาคำชี้แจงปัญหาและจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบว่าการประเมินอะไรบ้าง

2. สร้างแบบประเมินชุดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีการประเมินใน 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านสื่อการสอน โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดีมาก
คะแนน 4	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี
คะแนน 3	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี ปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ต้องปรับปรุง คุณภาพ
คะแนน 1	หมายถึง	ไม่มีคุณภาพ

3. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน

4. นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ในการประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้

5. นำผลจากการประเมินมาพิจารณาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการยอมรับคุณภาพของชุดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดีมาก
3.51-4.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี
2.51-3.50	หมายถึง	มีคุณภาพระดับพอใช้
1.51-2.50	หมายถึง	ต้องปรับปรุง คุณภาพ
1.00-1.50	หมายถึง	ไม่มีคุณภาพ

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้ได้

5. การดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้

ในการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.1 การเตรียมสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดเตรียมสิ่งแวดล้อมดังนี้คือ จัดสภาพห้องเรียนตามความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในแต่ละตอน จัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ร่วมกับสื่อการสอน จัดเตรียมผู้เรียนให้มีความคุ้นเคยกับสภาพห้องเรียน และครูผู้สอนเพื่อคลายความกังวลและความตื่นเต้น

5.2 การดำเนินการทดลอง

ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.2.1 การทดลองครั้งที่ 1 มีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยนำชุดการเรียนรู้ที่สร้างไปทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำในการใช้ชุดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือ ซึ่งใช้วันละ 1 ชุด ชุดละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวม 3 วัน

ในการทดลอง สังเกตพฤติกรรมผู้เรียน หรือสอบถามผู้เรียนเมื่อเรียนจบแต่ละชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับชุดการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษา ความเหมาะสมกับเวลา ความเหมาะสมขนาดสื่อ นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดการเรียนรู้

5.2.2 การทดลองครั้งที่ 2 มีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยนำชุดการเรียนรู้ที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน จำนวน 25 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำในการใช้ชุดการเรียนรู้ ซึ่งใช้วันละ 1 ชุด ชุดละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวม 3 วัน

ครูผู้แนะนำจะต้องดำเนินการตามแผนการสอนในแต่ละชุด ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือและระหว่างที่นักเรียนเรียนจากชุดการเรียนรู้แต่ละชุดนั้น นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดประจำชุดทุกชุด เมื่อเรียนจบแต่ละชุดแล้ว นักเรียนก็จะต้องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกชุด

เมื่อทดลองครบทั้ง 3 ชุด นำข้อมูลที่ได้จากแบบฝึกหัด และจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละตอน มาคำนวณทางสถิติ E1/E2 เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพและปรับปรุงชุดการเรียนรู้

5.2.3 การทดลองครั้งที่ 3 มีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยนำชุดการเรียนรู้ที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำในการใช้ชุดการเรียนรู้ ซึ่งใช้วันละ 1 ชุด ชุดละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวม 3 วัน

ในการทดลองแต่ละชุด ครูผู้แนะนำจะต้องดำเนินการตามแผนการสอนในแต่ละชุด ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือและระหว่างที่นักเรียนเรียนจากชุดการเรียนรู้แต่ละชุดนั้น นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดประจำชุดทุกชุด เมื่อเรียนจบแต่ละชุดแล้ว นักเรียนก็จะต้องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกชุด

เมื่อทดลองครบทั้ง 3 ชุด นำข้อมูลที่ได้จากแบบฝึกหัด และจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละตอน มาคำนวณทางสถิติ E1/E2 เพื่อหาประสิทธิภาพ และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (85/85) และนำแบบประเมินชุดการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนประเมินชุดการเรียนรู้

6. สถิติที่ใช้ในการทดลอง

1. สถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย
2. การหาค่าอำนาจจำแนก (r) หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% แล้วเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2528 : 208-219)

3. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน
สายยศ และอังคณา สายยศ, 2528 : 197-199)

4. ประสิทธิภาพของเครื่องมือตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 โดยใช้สูตร E1/E2 (เสาวณีย์
สิขขำบัณฑิต.2528:294-295)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ชุดคือ

- ชุดที่ 1 เรื่อง Animal เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง
- ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit ผลไม้มีประโยชน์
- ชุดที่ 3 เรื่อง Place เรียนรู้เรื่องสถานที่ต่าง ๆ

ชุดการเรียนรู้มีลักษณะเป็นชุดการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมแบบกลุ่มเป็นชุดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยาย เป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือผู้เรียน ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้หากมีปัญหผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ ครูผู้สอนดำเนินการสอนตามแผนการสอนในแต่ละชุด และระหว่างที่นักเรียนเรียนจากชุดการเรียนรู้แต่ละชุดนั้น นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำชุดทุกชุด เมื่อเรียนจบแต่ละชุดแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกชุด

ผู้วิจัยได้พัฒนาและหาประสิทธิภาพของเรียนชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ดังนี้คือ

ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้นำเรียนชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ให้ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มละ 3 ท่าน ประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา ได้ผลตามตาราง 1 และ ตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ค่าเฉลี่ย รวม	ระดับคุณภาพ (รวม)
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.33	4.66	4.50	4.50	ดีมาก
1.1 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์	4.33	4.66	4.66	4.55	ดีมาก
1.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา	4.33	4.66	4.66	4.55	ดีมาก
1.3 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.33	4.66	4.33	4.44	ดี
1.4 ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง	4.33	4.66	4.33	4.44	ดี

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ค่าเฉลี่ย รวม	ระดับคุณภาพ (รวม)
2. ความถูกต้องและความสัมพันธ์	4.33	4.17	4.50	4.33	ดี
2.1 ความถูกต้องชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.33	4.00	4.66	4.33	ดี
2.2 การใช้ไวยากรณ์	4.33	4.33	4.66	4.44	ดี
2.3 ความชัดเจนในการนำเสนอ	4.33	4.33	4.33	4.33	ดี
2.4 การจัดลำดับเนื้อหา	4.33	4.00	4.33	4.22	ดี
3. การจัดโครงสร้างของเนื้อหา	4.90	4.50	4.66	4.69	ดีมาก
3.1 ความชัดเจนของขั้นตอน	5.00	4.33	4.66	4.66	ดีมาก
3.2 ความน่าสนใจของเนื้อหาและแรงจูงใจ	5.00	4.66	4.66	4.77	ดีมาก
3.3 ความยาก – ง่ายของเนื้อหา	4.66	4.66	4.66	4.66	ดีมาก
3.4 ความสอดคล้องในการใช้ภาพประกอบ	5.00	4.33	4.66	4.66	ดีมาก
4. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบ	4.70	4.80	4.38	4.63	ดีมาก
4.1 ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด	5.00	5.00	4.33	4.78	ดีมาก
4.2 ความยาก-ง่ายของแบบฝึกหัด	4.66	4.66	4.33	4.55	ดีมาก
4.3 ความยาก-ง่ายของแบบทดสอบ	4.66	4.66	4.33	4.55	ดีมาก
4.4 ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.66	5.00	4.66	4.77	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.57	4.53	4.51	4.54	ดีมาก
ระดับคุณภาพ (รวม)	ดี มาก	ดี มาก	ดี มาก	ดีมาก	ดีมาก

จากตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีคุณภาพของแต่ละรายการ ประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ผลของการประเมินอยู่ในระดับดีบางรายการ ในการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะและผู้วิจัยได้ปรับปรุง ดังนี้ แบบประเมินผลของ นักเรียนควรมีรายชื่อเป็นรายบุคคล ควรให้ผู้เรียนได้รับรายงานผลทันทีเพื่อเป็นแรงจูงใจ ควรมี เวลาให้ผู้เรียนได้มีโอกาส คิด เขียน คำศัพท์บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น โดยผู้วิจัยได้แก้ไข โดยการรายงานผลแก่นักเรียนทันที และเพิ่มเวลามากขึ้น

ตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ด้านเทคโนโลยีการศึกษา

รายการประเมิน	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ค่าเฉลี่ย รวม	ระดับคุณภาพ (รวม)
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.66	4.66	4.66	4.66	ดีมาก
1.1 ครอบคลุมวัตถุประสงค์	4.66	4.66	4.66	4.66	ดีมาก
1.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา	4.66	4.66	4.66	4.66	ดีมาก
1.3 ความถูกต้องของเนื้อหา	4.66	4.66	4.66	4.66	ดีมาก
1.4 ความน่าสนใจ	4.66	4.66	4.66	4.66	ดีมาก
2. ภาพประกอบ ภาษา และเสียงประกอบ	4.25	4.58	4.33	4.33	ดี
2.1 ภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนตรงตามเนื้อหา	4.66	4.66	4.33	4.33	ดี
2.2 เสียงบรรยายที่ใช้ประกอบคำศัพท์มีความชัดเจน	4.0	4.33	4.33	4.33	ดี
2.3 ความเหมาะสมของเสียงดนตรี	4.0	4.33	4.33	4.33	ดี
2.4 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย	4.33	4.33	4.33	4.33	ดี
3. ตัวอักษรและสี	4.33	4.33	4.33	4.31	ดี
3.1 รูปแบบตัวอักษรที่นำเสนอ	4.0	4.33	4.33	4.22	ดี
3.2 ขนาดตัวอักษรที่ประกอบบทเรียน	4.33	4.33	4.33	4.33	ดี
3.3 ขนาดของภาพและกราฟิกที่ใช้ประกอบบทเรียน	4.33	4.33	4.33	4.33	ดี
3.4 สีพื้นของภาพประกอบบทเรียน	4.33	4.33	4.33	4.33	ดี
3.5 สีของตัวอักษรที่ใช้ประกอบ	4.66	4.33	4.33	4.33	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41	4.52	4.44	4.44	ดี
ระดับคุณภาพ (รวม)	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	ดี

จากตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพของ ชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) จากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา มีความเห็นว่าชุดการเรียนรู้โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และมีคุณภาพตามรายการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ใน

การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะและผู้วิจัยได้ปรับปรุง ดังนี้ ตรวจสอบการใช้ภาษาที่ผิด จากชุดการเรียนรู้เรื่อง Animal ให้ถูกต้อง ปรับปรุงภาพประกอบของชุดการเรียนรู้เรื่อง Fruit และ Amimal โดยการปรับภาพให้มีความชัดเจน เพื่อให้สื่อความหมายนั้นมีคุณภาพมากขึ้น

ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของ ชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 85/85 และสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ผลการทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำ ซึ่งใช้วันละ 1 ชุด ชุดละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวม 3 วัน ในการทดลอง สังเกตพฤติกรรมผู้เรียน หรือสอบถามผู้เรียนเมื่อเรียนจบแต่ละชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับชุดการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษา ความเหมาะสมกับเวลา ความเหมาะสมขนาดสื่อนำข้อมูลที่นำมาปรับปรุง

ผลการทดลองของชุดการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนเป็นอย่างดี ในส่วนของเนื้อหาผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ ในส่วนของแบบฝึกหัดผู้เรียนรู้สึกพอใจที่ได้ทราบความหมายของคำศัพท์จากภาพและรู้สึกยินดีเมื่อตอบคำถามนั้นถูก และมีรูปภาพที่น่าสนใจซึ่งเป็นสิ่งช่วยจูงใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนชุดการเรียนรู้มากขึ้นจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้เรียนพอใจกับชุดการเรียนรู้และเห็นว่าช่วยให้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2. ผลการทดลองครั้งที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพเบื้องต้นของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยนำสื่อที่ปรับปรุงแล้วจากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 25 คน โดยให้ศึกษาจากชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ และทำการตรวจสอบแนวโน้มของประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้แล้วนำผลมาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพของ ชุดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 85/85 ก่อนนำไปทดลองในครั้งที่ 3

ตาราง 3 แสดงผลการทดลองหาแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) จากการทดลองครั้งที่ 2

รายการ	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังการเรียนรู้			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
ชุดที่ 1	10	8.80	88.00	10	8.96	89.60	88.00/89.60
ชุดที่ 2	10	8.52	85.20	10	8.52	85.20	85.20/85.20
ชุดที่ 3	10	8.56	85.60	10	8.56	85.60	85.60/85.60
รวม	30	25.88	86.27	30	26.04	86.80	86.27/86.80

จากตาราง 3 ผลการทดลองหาแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ จากการทดลองครั้งที่ 2 พบว่า แนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมเป็น 86.27/86.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 85/85 โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อบกพร่องและปัญหาในขณะทดลอง เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วนำไปใช้ในการทดลองครั้งที่ 3

3. ผลการทดลองครั้งที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ โดยในการทดลองครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ปรับปรุงข้อบกพร่องที่พบในครั้งที่ 2 แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ให้เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ต่อจากนั้นดำเนินการทดสอบเหมือนการทดลองครั้งที่ 2 แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์กำหนดดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการทดลองหาของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) จากการทดลองครั้งที่ 3

รายการ	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังการเรียนรู้			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
ชุดที่ 1	10	8.80	88.00	10	8.77	87.67	88.00/87.67
ชุดที่ 2	10	8.87	88.67	10	8.53	85.33	88.67/85.33
ชุดที่ 3	10	8.53	85.33	10	8.63	86.33	85.33/86.33
รวม	30	26.20	87.33	30	25.93	86.44	87.33/86.44

จากตาราง 4 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ จากการทดลองครั้งที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยชุดที่ 1 มีประสิทธิภาพเป็น 88.00/87.67 ชุดที่ 2 มีประสิทธิภาพเป็น 88.67/85.33 และชุดที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็น 85.33/86.33 รวมเฉลี่ยประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 ชุด เป็น 87.33/86.44 ซึ่งมีประสิทธิภาพทั้งโดยรวมและทุกชุดตามเกณฑ์ 85/85

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับช่วงชั้นที่ 2 โดยมุ่งพัฒนาสื่อและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนคลองกุ่ม สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1	กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 5 คน
การทดลองครั้งที่ 2	กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน จำนวน 25 คน
การทดลองครั้งที่ 3	กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน จำนวน 30 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้ เป็นคำศัพท์จากหนังสือเรียน Super Kids เป็นหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหนังสือเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ "สนุกไปกับโลกของด็อกเตอร์รีดา ระดับ 2 สำหรับประถมศึกษา 3-4" จำนวน 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เรื่อง Animal เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง

ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit ผลไม้มีประโยชน์และอร่อยจัง

ชุดที่ 3 เรื่อง Place เรียนรู้เรื่องสถานที่ต่าง ๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยผู้เชี่ยวชาญ

วิธีดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการทดลองออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามลำดับ ดังนี้

1. การทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน โดยให้นักเรียนศึกษาชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำ ทดลองใช้ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านต่างๆ เช่น ความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหา ความชัดเจนของภาษา ตัวอักษรและรูปภาพ ตลอดจนความสอดคล้องกับสภาพกับการเรียนการสอนจริง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตปฏิกิริยาในระหว่างเรียน ชักถามปัญหา เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไข

2. การทดลองครั้งที่ 2 ในครั้งนี้ผู้เรียนจะศึกษาชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน โดยให้ผู้เรียนศึกษาชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนต้องทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และเมื่อเรียนจบเนื้อหาแต่ละชุดแล้ว ผู้เรียนจะต้องทำแบบทดสอบ และทำเช่นนั้นครบทั้ง 3 ชุด

จากนั้นนำผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบที่ได้ไปวิเคราะห์หาแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษพร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้สังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล ปัญหาข้อบกพร่องต่างๆ ทำการปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อเตรียมทดลองครั้งต่อไป

3. การทดลองครั้งที่ 3 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยให้ผู้เรียนศึกษาชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 85/85 โดยใช้ชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงในครั้งที่ 2 ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบ นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

สรุปผลการวิจัย

1. ได้ชุดการเรียนรู้เรื่อง ชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

2. คุณภาพของชุดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ ดีมาก

2.2 ด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับ ดี

3. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ มีดังนี้

3.1 ชุดที่ 1 เรื่อง Animal มีประสิทธิภาพ 88.00/87.67

3.2 ชุดที่ 2 เรื่อง Fruit มีประสิทธิภาพ 88.67/85.33

3.3 ชุดที่ 3 เรื่อง Place มีประสิทธิภาพ 85.33/86.33

ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมเฉลี่ยทั้ง 3 ชุด เป็น 87.33/86.44 ซึ่งชุดการเรียนรู้ทั้ง 3 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/85

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาคู่มือการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และประสิทธิภาพเป็น 87.33/86.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์กำหนด (85/85) สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การที่ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 ชุด ที่สร้างขึ้นได้พัฒนาอย่างเป็นระบบ ได้รับการตรวจสอบ แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้ง

ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา มีการดำเนินการทดลองตามกระบวนการวิจัย และพัฒนาการออกแบบชุดการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีมาผสมผสานทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ผลการประเมินพบว่าชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี สามารถนำไปทดลองหาประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ ชุดการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาตามลำดับขั้นตอน จะเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีคุณค่า เพราะจะช่วยให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการดำเนินการสอน เพราะลดเวลาในการเตรียมตัวล่วงหน้า ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประหยัด จีระวรพงศ์. 2527 : 267)

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ลัดดา แต้มพิมาย (2527) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนปกติ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ จิตรา คันธวงศ์ (2534) ที่ได้วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำ พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.65/80.15 ซึ่งเป็นชุดการสอนที่สามารถช่วยทำให้นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำเกิดการเรียนรู้ได้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ รวมทั้งผลการวิจัยของ โสมวดี โอภาโส (2542) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนโรงเรียนสุริยวิทยา จังหวัดสระบุรี จำนวน 170 คน ผลการศึกษาพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 92/90 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติตามแผนการสอนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาชุดการเรียนรู้คำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ตามที่เสนอไปแล้วข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้ามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการสร้างชุดเรียนนั้น ผู้สร้างจะต้องศึกษาถึงองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ว่า มีองค์ประกอบหลักอะไรบ้าง เพื่อจะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ที่จะสร้างขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องอาศัยความสามารถและทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ที่ประสิทธิภาพในการทำงานสูง ซึ่งเป็นสื่อด้านเทคโนโลยีที่ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น

3. ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านเทคนิคการออกแบบ ด้านกราฟฟิก ภาพและเสียง และจัดการลำดับขั้นตอนการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาชุดการเรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการเรียนรู้ วิชาต่างๆ ต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากชุดการเรียนรู้ กับการเรียนการสอนในแบบอื่นๆ
3. ควรมีการพัฒนาบทบาทของผู้สอนโดยให้ผู้สอนเป็นผู้ผลิตบทเรียน และแนะนำการเรียนรู้แก่ผู้เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้สอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ควรศึกษาผลการใช้ชุดการเรียนรู้กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น มนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบการทำงานกันเป็นทีม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดาวัลย์ คุณานันทวิทยา. (2543). การพัฒนาชุดการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดมันเพรส โปรดักส์ จำกัด.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จิตรา คันธวงศ์. (2534). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- เจษฎาภา เหลืองขมิ้น. (2541). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากวิธีที่คนที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมพล ดาวเรือง. (2539). สภาพปัจจุบันและปัญหาในการสอนพูดภาษาอังกฤษ, ใน กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา. หน้า 56-64. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ ศรีสังข์ทอง. (2541). การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). แนวคิดในการผลิตชุดการสอน. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารศึกษา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). เทคโนโลยีทางการศึกษาลักษณะและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

- ดาราวณี สุกรณ์. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้การสอนคำศัพท์จากบริบท และโดยการใช้พจนานุกรม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2539). กิจกรรมสนุกเสริมคำศัพท์, ใน กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. หน้า 109-121. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). คู่มือฝึกอบรมผู้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ทองเพ็ญ เทียมอุทัย. (2538). การพัฒนาชุดการสอน วิชาช่างพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรศักดิ์ แสงสัมฤทธิ์. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนสื่อประสม กับการสอนตามคู่มือครู สสวท. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- นันทิยา จิตภิรมย์. (2532). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนที่ใช้สอนเรื่องพหุนาม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (คณิตศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุชลดา สองแสง. (2540). การสร้างชุดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก การลบ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจง แก้ววิเศษกุล. (2533). การพัฒนาและประเมินชุดการเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะการหาร สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (คณิตศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2531). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์
- ประนอม สุรัสวดี. (2537). มนุษย์สัมพันธ์กับการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยัด จิรวรพงษ์. (2527). หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

- เป็รื่อง โภมุต. (2518). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ดนบรรจง. (2524). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ :
บพิตรการพิมพ์.
- รุจา ถาวงศ์. (2525). การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำที่เป็น
คำถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ.
- ลัดดา แด่มพิมาย. (2527). การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบ
ศูนย์การเรียนรู้กับการสอนปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา สุขปริดี. (2523). เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วาทีณี ธีระตระกูล. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทน
การเรียนรู้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ในการสอนซ่อมเสริมจุดบกพร่องเรื่องเวลา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการสอนซ่อมเสริมกับการสอนซ่อม
เสริมปกติ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา ขาวหา. (2525). เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ศิริ แสงธนู และคิด พงศ์ทัต. (2521). คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- สำราญ คุรุครุฑ. (2519). การวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไปและความถี่ที่ปรากฏในตำรา
ภูมิศาสตร์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(ภาษาและวรรณคดีอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ ปัทมาคม. (2529). "การผลิตชุดการสอน"เอกสารประกอบการสอนระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- สมเกียรติ ขอบผล. (2523). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์จากการที่นักเรียนเลือกศัพท์ด้วยตนเองกับครูเลือกให้*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แสงทิวา ไชยยศ. (2539). "อ่านอย่างไรให้สนุก" ใน *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. หน้า 45-54. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณีย์ ลิกขานันติต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- อุบล แคล้วกลาง. (2540). *การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Browley, Oletha Daniels. (1975). "A Study of Evaluate the Effects of Using Multi-Media Instructional Modules to Teacher Time-Telling to Retared Learner," *Dissertation Abstracts International*. 35 : 4280 – A ; January.
- Duan, J.E. (1973). *Individualized Instructional Programs and Materials*. New Jersey : Eaglewood Cliffs Company.
- Hirsch, Vicki E. (1981). 'A study of Instructional Approaches to Spelling : Student Achievement and Teacher Attitudes, ' *Dissertation Abstracts*. (41) : 2912-A.
- Kepfer, Phillip ;& Miriam Kapfer. (1972). "Introduction to Learning Package," *Learning Packages in American Education*. P.3 – 10. New Jersey : Educational Technology Publication, Englewood Cliffs.
- Mcdonald, Ellen J.B. (1973). 'The Development and Evaluation of a Set of Multi-Media Self-Instructional Learning Activity Packages for Use in Remedial English at an Urban community College', *Dissertation Abstracts International*. 34(4) : 1590-159 A;October.
- Meeks, Dlija B. (1972). "Learning Packages Versus Conventional Methods of Instrutional." *Dissertation Abstracts International*. 32(8) : 4295A-

4296A;February.

Moor, Kenneth D & J.W. Blankenship. (1974) "Technology Basic Science Skill through Realistic Science Experience in the Elementary School", Science Education.

Morse, Christopher. "A comparison of an Oral-Aural Method and a Traditional Method of Directed Vocabulary Instruction with Secondary Student," *Dissertation Abstracts International*. 3939-3940-A;March.

Smith, Jane E. (1973). Learning Package in American Engleaced Cliffs, N.J. : Education Technology Publication.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีการศึกษา

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. นางไพรินทร์ พละชัย อาจารย์ 3 ระดับ 8
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคลองกุ่ม
2. นางพรพรรณ จำนงศิลป์ อาจารย์ 2 ระดับ 7
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคลองกุ่ม
3. นางสิริลักษณ์ บุรณะสุนทร อาจารย์ 2 ระดับ 7
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคลองกุ่ม

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1. นางอัจฉรา จันทราลาบุรณ์ นักวิชาการศึกษา 7 ว
หัวหน้ากลุ่มเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี
สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
2. นางสาวทองทิพย์ เสรีพงษ์ นักวิชาการช่างศิลป์ 6 ว
กลุ่มเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี
สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
3. นางสาวอภันตรี โสตะจินดา นักวิชาการศึกษา 6 ว
กลุ่มเผยแพร่และพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี
สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ข

แบบประเมินชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และเทคโนโลยีการศึกษา

แบบประเมินชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
 ชุดที่

คำชี้แจง : โปรดวิจารณ์และให้ความคิดเห็น สำหรับเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงชุด
 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีคุณภาพดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	มีคุณภาพดี
ระดับ 3	หมายถึง	มีคุณภาพพอใช้
ระดับ 2	หมายถึง	มีคุณภาพต้องปรับปรุง
ระดับ 1	หมายถึง	มีคุณภาพใช้ไม่ได้

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง						
	1.1 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์						
	1.2 ลำดับขั้นการนำเสนอเนื้อหา						
	1.3 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา						
	1.4 ความน่าสนใจในการเนิเรื่อง						
2.	ความถูกต้องและความสัมพันธ์						
	2.1 ความถูกต้องชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา						
	2.2 การใช้ไวยากรณ์						
	2.3 ความชัดเจนในการนำเสนอ						
	2.4 การจัดลำดับเนื้อหา						
3.	การจัดโครงสร้างของเนื้อหา						
	3.1 ความชัดเจนของขั้นตอน						
	3.2 ความน่าสนใจของเนื้อหาและแรงจูงใจ						
	3.3 ความยาก – ง่ายของเนื้อหา						
	3.4 ความสอดคล้องในการใช้ภาพประกอบ						
4.	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบ						
	4.1 ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด						
	4.2 ความยาก-ง่ายของแบบฝึกหัด						
	4.3 ความยาก-ง่ายของแบบทดสอบ						
	4.4 ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
ชุดที่

คำชี้แจง : โปรดวิจารณ์และให้ความคิดเห็น สำหรับเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีคุณภาพดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	มีคุณภาพดี
ระดับ 3	หมายถึง	มีคุณภาพพอใช้
ระดับ 2	หมายถึง	มีคุณภาพต้องปรับปรุง
ระดับ 1	หมายถึง	มีคุณภาพใช้ไม่ได้

ลำดับ ที่	รายการ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง						
	1.1 ครอบคลุมวัตถุประสงค์						
	1.2 ลำดับขั้นการนำเสนอเนื้อหา						
	1.3 ความถูกต้องของเนื้อหา						
	1.4 ความน่าสนใจ						
2.	ภาพประกอบ ภาษา และเสียงประกอบ						
	2.1 ภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนตรงตามเนื้อหา						
	2.2 เสียงบรรยายที่ใช้ประกอบคำศัพท์มีความชัดเจน						
	2.3 ความเหมาะสมของเสียงดนตรี						
	2.4 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย						
3.	ตัวอักษรและสี						
	3.1 รูปแบบตัวอักษรที่นำเสนอ						
	3.2 ขนาดตัวอักษรที่ประกอบบทเรียน						
	3.3 ขนาดของภาพและกราฟิกที่ใช้ประกอบบทเรียน						
	3.4 สีพื้นของภาพประกอบบทเรียน						
	สีของตัวอักษรที่ใช้ประกอบ						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

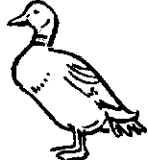
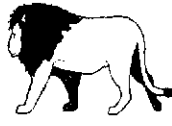
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เรื่อง Animal เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง

<u>ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับภาพให้ถูกต้อง</u> 1. a. rabbit b. horse c. dog d. duck 	6. a. buffalo b. dog c. rabbit d. horse
2. a. buffalo b. pig c. peacock d. cat 	7. a. lion b. elephant c. cat d. horse
3. a. horse b. dog c. cat d. duck 	8. a. peacock b. duck c. dog d. lion
4. a. pig b. dog c. lion d. elephant 	9. a. peacock b. horse c. pig d. cat
5. a. elephant b. horse c. lion d. pig 	10. a. duck b. lion c. elephant d. pig

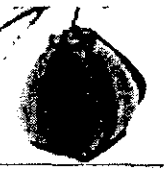
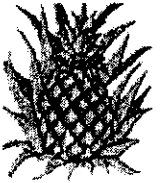
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เรื่อง Fruits ผลไม้มีประโยชน์

ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับภาพให้ถูกต้อง 1. a. apple b. pineapple c. durian d. mango 	6. a. mango b. papaya c. grape d. watermelon
2. a. rambutan b. papaya c. grape d. watermelon 	7. a. rambutan b. watermelon c. grape d. coconut
3. a. mango b. coconut c. banana d. grape 	8. a. pineapple b. banana c. rambutan d. watermelon
4. a. grape b. papaya c. watermelon d. rambutan 	9. a. mango b. rambutan c. durian d. watermelon
5. a. watermelon b. grape c. rambutan d. pineapple 	10. a. mango b. coconut c. banana d. grape

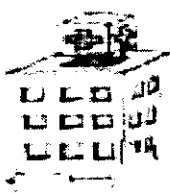
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

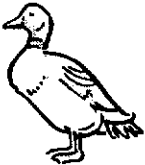
เรื่อง Place รู้เรื่องสถานที่ต่าง ๆ

ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับภาพให้ถูกต้อง 1. a. home b. hospital c. school d. market 	6. a. school b. hospital c. school d. bank
2. a. temple b. post office c. police station d. bank 	7. a. restaurant b. pharmacy c. school d. post office
3. a. post office b. bank c. temple d. school 	8. a. police station b. market c. post office d. pharmacy
4. a. school b. market c. temple d. pharmacy 	9. a. school b. temple c. restaurant d. pharmacy
5. a. restaurant b. market c. temple d. bank 	10. a. market b. restaurant c. temple d. bank

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

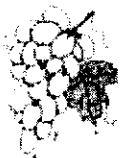
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกตัวสะกดที่ถูกต้องของคำศัพท์ให้มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยทำเครื่องหมาย X ลงบนกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง เวลา 30 นาที (10 ข้อ 10 คะแนน)

1. c....t a. e b. a c. i d. o	6. rab.....it a. b b. c c. d d. e
2. ho....se a. r b. t c. a d. i	7. d.....ck a. o b. e c. i d. u
3.ion a. m b. n c. o d. l	8. peacoc..... a. j b. k c. l d. m
4. elephan.... a. r b. s c. t d. u	9. p....g a. a b. e c. i d. o
5. do..... a. g b. h c. i d. j	10. b.....ffalo a. u b. g c. f d. o

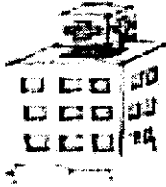
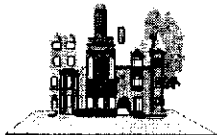
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชุดที่ 2 เรื่อง ผลไม้ไม่มีประโยชน์ (Fruit)

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกตัวสะกดที่ถูกต้องของคำศัพท์ให้มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยทำเครื่องหมาย X ลงบนกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง เวลา 30 นาที (10 ข้อ 10 คะแนน)

1. b....nana a. e b. a c. i d. o	6. wat.....rmelon a. b b. c c. d d. e
2. co....onut a. c b. t c. a d. i	7. g.....ape a. r b. e c. i d. u
3.ineapple a. m b. n c. o d. p	8.ango a. j b. k c. l d. m
4. a....ple a. r b. s c. p d. u	9. rambuta..... a. a b. e c. n d. o
5. du.....ian a. g b. r c. i d. j	10. papa....a a. u b. p c. f d. o

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชุดที่ 3 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสถานที่ต่าง ๆ (Place)

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกตัวสะกดที่ถูกต้องของคำศัพท์ให้มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยทำเครื่องหมาย X ลงบนกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง เวลา 30 นาที (10 ข้อ 10 คะแนน)

1. h....me a. e b. a c. i d. o	6.ospital a. b b. c c. h d. e
2.ank a. b b. t c. a d. i	7. restauran..... a. r b. t c. l d. u
3.olice station a. m b. n c. o d. p	8. t.....mple a. j b. e c. l d. m
4. sc....ool a. r b. h c. p d. u	9.ost office a. p b. e c. n d. o
5. marke..... a. g b. r c. t d. j	10. pha....macy a. u b. p c. f d. r

ภาคผนวก จ
แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3	
	p	r	p	r	p	r
1	0.68	0.50	0.78	0.36	0.80	0.50
2	0.80	0.29	0.74	0.43	0.76	0.64
3	0.76	0.43	0.76	0.29	0.72	0.64
4	0.78	0.57	0.78	0.43	0.82	0.50
5	0.58	0.21	0.76	0.29	0.76	0.64
6	0.70	0.21	0.72	0.29	0.78	0.36
7	0.56	0.29	0.70	0.50	0.72	0.36
8	0.60	0.50	0.68	0.21	0.78	0.64
9	0.70	0.43	0.76	0.29	0.62	0.21
10	0.66	0.50	0.54	0.36	0.74	0.29
ค่าความเชื่อมั่น (KR-20)	0.83		0.77		0.88	

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) รวมทั้ง 3 ชุด = 0.82

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างคู่มือครู

คู่มือครู

ส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ชุดที่ 1 เรื่อง.... เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - 1.1 คำชี้แจง (เอกสารหมายเลข 1)
 - 1.2 แผนการสอน (เอกสารหมายเลข 2)
 - 1.3 วิธีการดำเนินการ (เอกสารหมายเลข 3)
 - 1.4 เฉลยแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (เอกสารหมายเลข 4)
 - 1.5 เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน (เอกสารหมายเลข 5)
 - 1.6 แบบประเมินผล (เอกสารหมายเลข 7)
2. คำชี้แจงสำหรับผู้เรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 ใบคำชี้แจง (เอกสารหมายเลข 1)
 - 2.2 ใบคำสั่ง (เอกสารหมายเลข 2)
 - 2.3 ใบสื่อประกอบกิจกรรม (เอกสารหมายเลข 3)
 - 2.4 ใบกิจกรรม (เอกสารหมายเลข 4)
 - 2.5 ใบงาน (เอกสารหมายเลข 5)
 - 2.6 ใบเฉลยคำตอบใบงาน (เอกสารหมายเลข 6)
 - 2.7 ใบความรู้จากแผ่นภาพ (เอกสารหมายเลข 7)
 - 2.8 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน (เอกสารหมายเลข 8)
3. สื่อการสอน ประกอบด้วย
 - 3.1 สมุดภาพสัตว์ต่าง ๆ
 - 3.2 วีซีดีเกี่ยวกับสัตว์
 - 3.3 ภาพต่อ (Jigsaw)

ขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้

ขั้นเตรียมการสอน

1. ศึกษาแผนการสอนให้เข้าใจ
2. เตรียมสื่อจากรายการสื่อที่มีอยู่ในชุดการเรียนรู้
3. เตรียมเครื่องมือซึ่งไม่มีอยู่ในชุดการเรียนรู้ คือ
 - 3.1 เครื่องคอมพิวเตอร์
 - 3.2 โทรศัพท์

ขั้นดำเนินการสอน

ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอน

การประเมินผล

1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
2. แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

คำนำ

ในการเรียนคำศัพท์เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal) โดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ ก่อนที่ครูผู้สอนจะนำชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อให้นักเรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้นั้น ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทของครู โดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ได้ผลตามที่คาดหวังจากคำชี้แจงอย่างละเอียดก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

คำชี้แจง

1. ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

1.1 ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง

(Animal) สำหรับครู ประกอบด้วย

1.1.1 คู่มือครู ประกอบด้วย

- 1) คำชี้แจง (เอกสารหมายเลข 1)
- 2) แผนการสอน (เอกสารหมายเลข 2)
- 3) วิธีการดำเนินการ (เอกสารหมายเลข 3)
- 4) เฉลยแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (เอกสารหมายเลข 4)
- 5) เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน (เอกสารหมายเลข 5)
- 6) แบบประเมินผล (เอกสารหมายเลข 6)

1.1.2 เอกสารและสื่อการสอน สำหรับครู ประกอบด้วย

- 1) แบบทดสอบ (เอกสารหมายเลข 9) บรรจุในซองสีน้ำตาล
- 2) ใบคำตอบแบบทดสอบ (เอกสารหมายเลข 10) บรรจุในซองสีน้ำตาล
- 3) ซองใส่แบบฝึกหัดระหว่างเรียน

1.2 ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

สำหรับนักเรียน ประกอบด้วย

- 1) ใบคำชี้แจง (เอกสารหมายเลข 1)
- 2) ใบคำสั่ง (เอกสารหมายเลข 2)

- 3) ใบสื่อประกอบกิจกรรม (เอกสารหมายเลข 3)
- 4) ใบกิจกรรม (เอกสารหมายเลข 4)
- 5) ใบงาน (เอกสารหมายเลข 5)
- 6) ใบเฉลยคำตอบใบงาน (เอกสารหมายเลข 6)
- 7) ใบความรู้จากแผ่นภาพ (เอกสารหมายเลข 7)
- 8) แบบฝึกหัดระหว่างเรียน (เอกสารหมายเลข 8)

อุปกรณ์การเรียนนักเรียนนำมาเอง พร้อมสมุดแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษคนละ 1 เล่ม

2. การสอนแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

- 1.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้ว
- 1.2 ขั้นสอน นักเรียนใช้ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในส่วนที่เป็นเอกสารสำหรับนักเรียน นักเรียนศึกษาด้วยตัวเองเป็นกิจกรรมกลุ่ม
- 1.3 ขั้นสรุป ครูตรวจสอบกิจกรรมที่นักเรียนทำร่วมกัน

3. การดำเนินการ

- 3.1 ก่อนทำการสอนครูจัดโต๊ะเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มแล้ว แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและเป็นผู้นำในกลุ่ม
- 3.2 ครูจัดชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นเอกสารสำหรับนักเรียนเท่ากับ จำนวนกลุ่มนักเรียนและอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันของแต่ละกลุ่มจัดเตรียมไว้ที่โต๊ะจัดเตรียม
- 3.3 ครูจัดคอมพิวเตอร์ไว้หน้าห้อง 1 ชุด เพื่อเตรียมเปิดวีซีดีเรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)
- 3.4 เมื่อนำเข้าสู่บทเรียนแล้วให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยครูเป็นผู้แนะนำ
- 3.5 ครูสังเกตความตั้งใจของนักเรียน ความสนใจในการเรียน การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างใกล้ชิด ถ้ากลุ่มใดมีปัญหาให้ทำการช่วยเหลือทันที
- 3.6 ครูควรเน้นให้นักเรียนเก็บชุดการเรียนรู้ที่เป็นเอกสารสำหรับนักเรียน และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ร่วมกันให้เรียบร้อยเมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จ
- 3.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน
- 3.8 ครูตรวจแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนที่นักเรียนทำหลังจบชุดการเรียนรู้คำศัพท์ในแต่ละเรื่อง พร้อมทั้งบันทึกผลการเรียนของนักเรียนไว้

แผนการสอน

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง Animal วันที่เดือน.....พ.ศ.....เวลา 1 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอด

การเข้าใจความหมาย การอ่านออกเสียง การเขียนสะกดคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไป
ใช้ได้ จะทำให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

Vocabulary ได้แก่ คำศัพท์ต่อไปนี้

- rabbit
- dog
- duck
- horse
- pig
- cat
- buffalo
- lion
- elephant
- peacock

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนออกมาแข่งขันเป่าลูกโป่ง 4 คน ใครเป่าแล้วเห็นคำศัพท์ปรากฏอยู่บน
ลูกโป่งให้รีบเขียนคำศัพท์บนกระดานจะได้คำศัพท์ใหม่มาก 4 คำ ครูอ่านออกเสียง 2-3 ครั้ง แล้ว
ให้นักเรียนอ่านตาม

2. ชี้นสอน

2.1 ครูนำสมุดภาพสัตว์ต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู แล้วอ่านคำศัพท์นั้น "rabbit" ให้นัก
เรียนพูดตาม 2-3 ครั้ง (สอนคำอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันนี้) โดยนำภาพมาชูให้นักเรียนดู แล้วให้

นักเรียนบอกความหมาย ครูตรวจสอบความหมายของคำศัพท์จากนักเรียน

2.2 ครูเปิดวิธีดีเกี่ยวกับสัตว์ให้นักเรียนดู

2.3 นักเรียนฝึกออกเสียงตามเสียงที่ได้ยิน ครูตรวจสอบความถูกต้อง
ครูแจกเนื้อเพลงเรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยงให้นักเรียน แล้วให้นักเรียนร้องตามเพลง

3. ขั้นสรุป

ครูทบทวนคำศัพท์ใหม่โดยให้นักเรียนออกมาเลือกบัตรคำให้ตรงกับภาพ และนำมาให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบ

4. ฝึกทักษะ

4.1 ให้นักเรียนเล่นเกมภาพต่อ (jigsaw)

4.2 นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2-3 คน

4.3 แล้วช่วยกันต่อภาพต่อทั้งภาพสัตว์ และคำศัพท์ให้ถูกต้อง

4.4 เมื่อต่อเสร็จแล้ว นำส่งคุณครูตรวจสอบความถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. ลูกโป่ง
2. เครื่องเล่นแผ่นซีดี, เนื้อเพลง Animal
3. วิธีดีเกี่ยวกับสัตว์
4. บัตรภาพ rabbit, dog, duck, horse, pig, cat, buffalo, lion, elephant
5. บัตรคำ rabbit, dog, duck, horse, pig, cat, buffalo, lion, elephant
6. เกมภาพต่อ (jigsaw)

การวัดและการประเมินผล

2. สังเกตจากความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นเกม
3. การจับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ได้ถูกต้อง

วิธีการดำเนินการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

วิธีการดำเนินการ

- 1.1 ก่อนทำการสอนครูจัดโต๊ะเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและเป็นผู้นำในกลุ่ม
- 1.2 ครูจัดชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นเอกสารสำหรับนักเรียนเท่ากับจำนวนกลุ่มนักเรียนและอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันของแต่ละกลุ่มจัดเตรียมไว้ที่โต๊ะจัดเตรียม
- 1.3 ครูจัดคอมพิวเตอร์ไว้หน้าห้อง 1 ชุด เพื่อเตรียมเปิดวีซีดีเรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)
- 1.4 เมื่อนำเข้าสู่บทเรียนแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยครูเป็นผู้แนะนำ
- 1.5 ครูสังเกตความตั้งใจของนักเรียน ความสนใจในการเรียน การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างใกล้ชิด ถ้ากลุ่มใดมีปัญหาให้ทำการช่วยเหลือทันที
- 1.6 ครูควรเน้นให้นักเรียนเก็บชุดการเรียนรู้ที่เป็นเอกสารสำหรับนักเรียน และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ร่วมกันให้เรียบร้อยเมื่อปฏิบัติตามกิจกรรมเสร็จ
- 1.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน
- 1.8 ครูตรวจแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนที่นักเรียนทำหลังจบชุดการเรียนรู้คำศัพท์ในแต่ละเรื่อง พร้อมทั้งบันทึกผลการเรียนของนักเรียนไว้

เฉลยแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

1. a
2. d
3. b
4. c
5. d
6. a
7. d
8. b
9. a
10. c

เอกสารหมายเลข 5

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 ชุดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 เรื่อง เรียนรู้เรื่องสัตว์เลี้ยง (Animal)

1. b
2. a
3. d
4. c
5. a
6. a
7. d
8. b
9. c
10. a

แบบประเมินผล
ชุดการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ตามความรู้สึกต่อไปนี้

ชุดที่	ชอบมากที่สุด 	ชอบปานกลาง 	ชอบน้อย 	ชอบน้อยที่สุด
ชุดที่ 1 Animal				
ชุดที่ 2 Fruit				
ชุดที่ 3 Place				

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวตริยาภรณ์ สำเลิศรัมย์
วันเดือนปีเกิด	23 มิถุนายน 2519
สถานที่เกิด	ต.ตลาดโพธิ์ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	105/476 ซ.7ก/2 ม.นักกีฬา ถ.เทพกษิต เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนคลองกุ่ม สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2538	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเทพศิลา กรุงเทพฯ
พ.ศ.2542	ค.บ. วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทเทคโนโลยีการศึกษา จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2549	กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร